

Postanowienie prezesa Sądu Pierwszej Instancji z dnia 30 kwietnia 2008 r. — Hiszpania przeciwko Komisji

(Sprawa T-65/08 R)

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Kontrola koncentracji — Artykuł 21 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 139/2004 — Warunki nałożone przez władze hiszpańskie na strony koncentracji uznanej za zgodną ze wspólnym rynkiem — Wniosek o zawieszenie wykonania — Fumus boni juris — Brak pilnego charakteru — Wyważenie interesów)

(2008/C 158/28)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: N. Díaz Abad, pełnomocnik)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: V. Di Bucci, F. Castillo de la Torre i É. Gippini Fournier, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Wniosek o zawieszenie wykonania decyzji Komisji z dnia 5 grudnia 2007 r. (sprawa COMP/M.4685 — Enel/Acciona/Endesa) dotyczącej postępowania na podstawie art. 21 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (Dz.U. L 24, str. 1).

Sentencja postanowienia

- 1) Wniosek o zastosowanie środka tymczasowego zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Postanowienie prezesa Sądu Pierwszej Instancji z dnia 18 kwietnia 2008 r. — CPEM przeciwko Komisji

(Sprawa T-106/08 R)

(Środek tymczasowy — Wniosek o zawieszenie wykonania — Nowy wniosek — Nowe okoliczności — Brak — Niedopuszczalność — Artykuł 109 regulaminu Sądu)

(2008/C 158/29)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Centre de promotion de l'emploi par la micro-entreprise (ośrodek promocji zatrudnienia poprzez mikroprzed-

sięwzięcia, CPEM) (Marsylia, Francja) (przedstawiciel: C. Bonnefoi, avocat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: L. Flynn i A. Steiblytė, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Wniosek o zawieszenie wykonania noty debetowej nr 3240912189 z dnia 17 grudnia 2007 r. dotyczącej decyzji Komisji nr C(2007) 4645 z dnia 4 października 2007 r. znoszącej pomoc przyznaną z Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS) na rzecz CPEM decyzją nr C(1999) 2645 z dnia 17 sierpnia 1999 r.

Sentencja postanowienia

- 1) Wniosek o zastosowanie środka tymczasowego zostaje oddalony.
- 2) Zastrzega się rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów.

Skarga wniesiona w dniu 15 kwietnia 2008 r. — E.ON Energie przeciwko Komisji

(Sprawa T-141/08)

(2008/C 158/30)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: E.ON Energie AG (Monachium, Niemcy) (przedstawiciele: A. Röhling, C. Krohs i F. Dietrich, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji C(2008) 377 wersja ostateczna z dnia 30 stycznia 2008 r. w sprawie COMP/B-1/39.326 — E.ON Energie;
- ewentualnie zmniejszenie wysokości grzywny nałożonej na skarżącą do właściwej wysokości;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga jest skierowana przeciwko decyzji Komisji C(2008) 377 wersja ostateczna z dnia 30 stycznia 2008 r. w sprawie COMP/B-1/39.326 — E.ON Energie AG. Decyzją tą Komisja zastosowała wobec skarżącej grzywnę za złamanie pieczęci nałożonej przez przedstawicieli Komisji na podstawie art. 20 ust. 2 lit. d) rozporządzenia (WE) 1/2003⁽¹⁾ oraz naruszenie, przynajmniej w skutkach zaniedbania, art. 23 ust. 1 lit. e) tego rozporządzenia.

Skarżąca podnosi dziewięć zarzutów na poparcie swej skargi. W pierwszych sześciu zarzutach skarżąca wskazuje na niewystarczające dowody naruszenia prawa. W szczególności twierdzi ona, że nie uwzględniono okoliczności, że ciężar przeprowadzenia dowodu spoczywa w pełni na pozwanej, podnosi naruszenie zasady inkwizycyjności, wskazuje na błędne założenie, że pieczęć została nałożona prawidłowo, na niezgodne z prawdą założenie, co do stanu pieczęci następnego dnia, na błędne założenie, co do zdatności folii zabezpieczającej oraz na brak rozpatrzenia przez pozwaną alternatywnych możliwości.

W siódmym zarzucie wskazano, że nie zastosowano domniemania niewinności, przez co naruszono zasadnicze przepisy proceduralne.

W ósmym zarzucie skarżąca podnosi, że pozwana niesłusznie zarzuciła jej zawinione zachowanie w rozumieniu art. 23 rozporządzenia nr 1/2003.

Wreszcie podnosi ona naruszenie prawa przy ustalaniu wysokości grzywny. Zdaniem skarżącej naruszono zasadę zakazu stosowania arbitralnych środków i przewidziany w art. 253 WE obowiązek przedstawienia uzasadnienia. Okoliczności łagodzące zostały pominięte, niesłusznie natomiast przyjęto domniemanie w zakresie okoliczności zaostrzających odpowiedzialność.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. L 1, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 17 kwietnia 2008 r. — Atlas Transport przeciwko OHIM — Atlas Air (ATLAS)

(Sprawa T-145/08)

(2008/C 158/31)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Atlas Transport GmbH (Düsseldorf, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci U. Hildebrandt, K. Schmidt-Hern i B. Weichhaus)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikami postępowania przed Izłą Odwoławczą był również: Atlas Air, Inc. (Nowy Jork, Stany Zjednoczone Ameryki)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 24 stycznia 2008 r. (sprawa R 1023/2007-1);

— obciążenie pozwanego kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: Słowny znak towarowy „ATLAS” dla towarów i usług z klas 9, 36 i 39 (wspólnotowy znak towarowy nr 2 970 788)

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Skarżący

Strona wnosząca o unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego: Atlas Air

Prawo ze znaku towarowego przysługujące stronie wnoszącej o unieważnienie: w szczególności graficzny znak towarowy „ATLASAIR” zarejestrowany w krajach Beneluksu dla towarów z klasy 39 (nr 555 184)

Decyzja Wydziału Unieważnień: Częściowe unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego dla usług z klasy 39

Decyzja Izby Odwoławczej: Odrzucenie odwołania wniesionego przez skarżącego jako niedopuszczalnego

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 59 zdanie trzecie rozporządzenia (WE) nr 40/94 (¹), ponieważ uzasadnienie odwołania musi spełniać ściśle określone wymogi i zawarte uzasadnienie nie powinno być zostać uznane za niewystarczające. Dalej analogicznie naruszenie art. 61 rozporządzenia nr 40/94 w związku z zasadą 20 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 2868/95 (²), ponieważ postępowanie przed OHIM bezwzględnie podlegało zawieszeniu.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, str. 1).

(²) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2868/95 z dnia 13 grudnia 1995 r. wykonujące rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 303, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 17 kwietnia 2008 r. — Deutsche Rockwool Mineralwoll przeciwko OHIM — Redrock Construction (REDROCK)

(Sprawa T-146/08)

(2008/C 158/32)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Deutsche Rockwool Mineralwoll GmbH & Co. OHG (Gladbeck, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat S. Beckmann)